

Social- och arbetsmarknadsnämnden i Östersunds kommun får kritik för att i tre s.k. barnutredningar ha begärt in en rättspsykiatrisk undersökning beträffande barnens mamma och för hur uppgifterna har redovisats i utredningarna

Beslutet i korthet: Social- och arbetsmarknadsnämnden i Östersunds kommun har inom ramen för tre s.k. barnutredningar begärt in en rättspsykiatrisk undersökning beträffande barnens mamma från en domstol med hänvisning till bestämmelsen om uppgiftsskyldighet i 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL. Nämnden har sedan redogjort för delar av undersökningen i barnutredningarna.

Det råder i princip sekretess mellan å ena sidan hälso- och sjukvården och rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet och å andra sidan socialtjänsten när det gäller uppgifter som rör en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Detsamma gäller mellan domstolar och socialtjänsten i fråga om sådana uppgifter och förhållanden som framkommer vid en rättspsykiatrisk undersökning. Det finns en sekretessbrytande regel i 14 kap. 1 § tredje stycket SoL som ålägger bl.a. hälso- och sjukvården och rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet en uppgiftsskyldighet i förhållande till socialnämnden för uppgifter som kan vara av betydelse för en utredning av ett barns behov av stöd och skydd. Domstolar kan inte anses omfattas av den bestämmelsen.

I beslutet uttalar JO att en socialnämnd bör vara särskilt restriktiv när den överväger att begära in uppgifter från en rättspsykiatrisk undersökning, eftersom en sådan undersökning genomförs i ett visst syfte. JO konstaterar att nämnden saknade behörighet att med hänvisning till 14 kap. 1 § SoL begära in den rättspsykiatriska undersökningen från domstolen. Att undersökningen begärdes in med stöd av den bestämmelsen gav domstolen den felaktiga signalen att den var skyldig att lämna ut uppgifterna. Nämnden kritiserar för att den har begärt in hela den rättspsykiatriska undersökningen från domstolen och dessutom med stöd av en bestämmelse som inte är tillämplig.

I beslutet uttalar JO vidare att en socialnämnd i en barnutredning endast bör redovisa uppgifter om en förälder som är aktuella och som är direkt avgörande för nämndens ställningstagande. Nämnden får kritik för att den har redovisat detaljerade, integritets-känsliga och äldre uppgifter om barnens mamma.

Anmälan

I en anmälan till JO den 14 februari 2022 klagade AA på socialtjänsten i Östersunds kommun och uppgav bl.a. följande. I samband med att socialtjänsten genomförde utredningar enligt 11 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, om AA:s tre barn begärde socialtjänsten in en rättspsykiatrisk undersökning beträffande AA, trots att uppgifterna inte behövdes för att bedöma barnens situation. Socialtjänsten kunde i stället ha begärt in aktuella uppgifter direkt från den psykiatriska öppenvården. Vidare redovisade socialtjänsten stora delar av den rättspsykiatriska undersökningen i barnutredningarna. Socialtjänsten utsatte AA för en djup och allvarlig kränkning när den på detta sätt offentliggjorde känslig och personlig information.

Utredning

JO begärde in vissa handlingar från socialtjänsten i Östersunds kommun. Vidare begärde JO att Social- och arbetsmarknadsnämnden i Östersunds kommun skulle yttra sig över det som AA hade anfört i sin anmälan.

Nämnden anförde i ett remissvar bl.a. följande:

Anmälarens barn var omhändertagna enligt 2 § LVU med placering hos pappan. Utifrån anmälarens begäran att LVU-vården skulle upphöra inledde socialtjänsten en utredning enligt 11 kap. 1 § SoL 210930. I samband med detta har nämnden, med stöd av 14 kap. 1 § SoL möjlighet att inhämta uppgifter. En begäran skickades in till Ångermanlands tingsrätt 220117 om att få ta del av den rättspsykiatriska utredning, genomförd juni 2021, som företagits på anmälaren. Syftet var att få ytterligare underlag för att kunna bedöma mammans förmåga i föräldraskapet. Domare beslutade att lämna ut den begärda rättspsykiatriska utredningen.

Socialtjänsten hade dessförinnan inhämtat uppgifter från den psykiatriska öppenvården men uppgifterna bedömdes av handläggande socialsekreterare och deras chefer ej vara tillräckliga för att kunna göra en fullständig bedömning av föräldraförmågan.

Vid socialtjänstens utredningar av föräldraförmåga beaktas aspekter som grundläggande omsorg, säkerhet, känslomässig tillgänglighet, stimulans, vägledning och gränssättning samt stabilitet. Detta i enlighet med systemet BBIC Barns behov i centrum, som innehåller ett arbetssätt och struktur för socialtjänstens barn- och ungdomsvård.

Den information som tagits med från den rättspsykiatriska undersökningen har, av socialsekreterarna och deras chefer, bedömts vara information som kan påverka föräldraskapet och som är nödvändiga i bedömningen kring föräldraförmågan. Socialsekreterarna har valt ut och noga värderat, övervägt och bedömt vilken information i den rättspsykiatriska undersökningen som har relevans för att kunna bedöma föräldraförmågan. Fokus har varit utifrån vilken inverkan moderns mående kan ha på barnen och vilka risker det kan medföra för barnen.

Dessa delar har sammanfattats och detaljbeskrivningar har utelämnats. Totalt omfattar sammanfattningen 3,5 sidor av den rättspsykiatriska utredningens 40 sidor.

Socialsekreterarna och deras chefer bedömer att adekvata analyser som är kopplade till barnens behov har gjorts utifrån det sammanlagda materialet som inhämtats till utredningen.

Utredningen avslutades 220131 med beslut om att vård enligt 2 § LVU ska fortgå med fortsatt placering i hemmet hos pappan enligt 11 § LVU.

AA kommenterade remissvaret.

Rättsliga utgångspunkter

En av socialtjänstens viktigaste uppgifter är att se till att barn och unga som befinner sig i en utsatt situation får den vård eller det skydd som de behöver. De åtgärder som en socialnämnd vidtar för att fullgöra den uppgiften måste ha stöd i rättsordningen.

En grundläggande förutsättning är att den offentliga makten utövas under lagarna och i den svenska rättsordningen framgår den s.k. legalitetsprincipen redan av 1 kap. 1 § regeringsformen. Principen innebär att all maktutövning ska vara grundad på lag eller annan författning (se Bull och Sterzel, Regeringsformen – en kommentar, 2019, s. 49 ff.). Avsikten är att förvaltningen ska vara normenlig och inte godtycklig. Legalitetsprincipen kommer även till uttryck i 5 § första stycket förvaltningslagen (2017:900) där det anges att en myndighet endast får vidta åtgärder som har stöd i rättsordningen.

Inledande och genomförande av en utredning

Enligt 11 kap. 1 § första stycket SoL ska socialnämnden utan dröjsmål inleda utredning av vad som genom ansökan, anmälan eller på annat sätt har kommit till nämndens kännedom och som kan föranleda någon åtgärd av nämnden. Begreppet utredning omfattar all den verksamhet som syftar till att göra det möjligt för socialnämnden att fatta beslut i ett ärende hos nämnden (se prop. 1979/80:1 Del A s. 562). Utredningsskyldigheten gäller exempelvis om det till socialnämnden kommer in en anmälan om oro för att ett barn far illa, om en vårdnadshavare begär att vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, ska upphöra eller om socialnämnden i samband med sitt övervägande enligt 13 § första stycket LVU anser att det finns anledning att undersöka behovet av fortsatt vård.

För den enskildes rättssäkerhet är det viktigt att nämndens beslut grundas på en tillförlitlig utredning. Utredningen ska ges den omfattningen att den kan leda till ett sakligt korrekt beslut. Vid utredningen måste de intrång i den personliga integriteten som en utredning medför vägas mot de intressen som myndigheten ska tillgodose. (Se prop. 1979/80:1 Del A s. 398 ff. och 562 samt JO 1995/96 s. 312.)

Av 11 kap. 2 § första stycket SoL framgår att vid en utredning av om socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd får nämnden, för bedömningen av behovet av insatser, konsultera sakkunniga samt i övrigt ta de kontakter som behövs. Utredningen ska bedrivas så att inte någon onödigt utsätts för skada eller olägenhet. Utredningen ska inte göras mer omfattande än vad som är motiverat av omständigheterna i ärendet.

När socialnämnden begär in uppgifter som kan vara av betydelse för utredningen bör den i möjligaste mån precisera vilken slags uppgift den önskar få del av. Om nämnden konsulterar sakkunniga för att få hjälp med bedömningen av ett barns behov, bör en sådan begäran göras skriftligt och innehålla specificerade frågor om vad nämnden önskar få belyst eller utrett. (Se Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om handläggning av ärenden som gäller barn och unga [SOSFS 2014:6].)

Möjligheten för socialnämnden att konsultera sakkunniga och i övrigt ta de kontakter som behövs för att få information om barnet eller barnets familj gäller oberoende av på vilket sätt ärendet har aktualiserats. Uppmaningen att undvika onödigt skada har särskild betydelse i integritetskänsliga fall. Det är i sådana fall särskilt viktigt att varje åtgärd som kränker integriteten hos de inblandade övervägs noga och att inte förhastade åtgärder vidtas. (Se prop. 1996/97:124 s. 110 och 180.)

Sekretess mellan myndigheter

Av 25 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, framgår att sekretess gäller inom hälso- och sjukvården för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Detsamma gäller i annan medicinsk verksamhet, exempelvis rättsmedicinsk och rättspsykiatrisk undersökning.

Enligt 35 kap. 13 § OSL gäller sekretess hos domstol i brottmål samt i annat mål eller ärende som bestämmelserna om förundersökning i brottmål är tillämpliga på, för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden som framkommer vid bl.a. rättspsykiatrisk undersökning, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs.

I 8 kap. 1 § OSL föreskrivs att en uppgift för vilken sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen inte får röjas för enskilda eller för andra myndigheter, om inte annat anges i offentlighets- och sekretesslagen eller i lag eller förordning som offentlighets- och sekretesslagen hänvisar till. Det råder alltså som huvudregel sekretess mellan å ena sidan hälso- och sjukvården och rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet och å andra sidan socialtjänsten. Detsamma gäller mellan domstolar och socialtjänsten i fråga om personliga förhållanden som framkommer vid en rättspsykiatrisk undersökning.

När det gäller hälso- och sjukvården och rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet å ena sidan och socialtjänsten å andra sidan finns det en sekretessbrytande bestämmelse i 14 kap. 1 § tredje stycket SoL. Bestämmelsen ålägger bl.a. myndigheter och befattningshavare inom hälso- och sjukvården och den rättspsykiatriska undersökningsverksamheten att lämna socialnämnden alla uppgifter som kan vara av betydelse för en utredning av ett barns behov av stöd och skydd. Regeln ger alltså socialnämnden en rätt att under en pågående

barnutredning få uppgifter från sjukvården som kan vara av betydelse för nämndens utredning. Eftersom uppgiftsskyldigheten för hälso- och sjukvården samt rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet följer av nämnda bestämmelse, hindrar inte sekretess att uppgiften lämnas ut, se 10 kap. 28 § OSL.

Vid en begäran om uppgifter är det socialnämnden, i egenskap av begärande myndighet, som ska bedöma om de begärda uppgifterna omfattas av uppgiftsskyldigheten (se t.ex. JO 1996/97 s. 438 och Kammarrätten i Stockholms dom den 3 maj 2010 i mål nr 1523-10). Socialnämnden bör endast begära in uppgifter som är nödvändiga för handläggningen av ärendet. Uppgifterna som begärs in bör därför preciseras. En socialnämnd har inte någon generell rätt att ta del av alla uppgifter om en patient inom hälso- och sjukvården med stöd av 10 kap. 28 § OSL och 14 kap. 1 § SoL (se t.ex. Kammarrätten i Sundsvalls dom den 16 februari 2016 i mål nr 2759-15). Det är den utlämnande myndigheten som ska pröva uppgiftsskyldighetens omfattning (se t.ex. RÅ 2007 ref. 29 samt JO 2015/16 s. 632 och JO 2018/19 s. 464).

Uppgiftsskyldigheten i 14 kap. 1 § tredje stycket SoL gäller i förhållande till dels myndigheter vars verksamhet berör barn och unga samt deras befattningshavare och yrkesverksamma, dels myndigheter, befattningshavare och yrkesverksamma inom vissa utpekade områden. I bestämmelsens förarbeten uttalas att skyldigheten att anmäla oro för ett barn eller lämna uppgifter till en socialnämnd som utgångspunkt bör gälla för myndigheter och befattningshavare som typiskt sett i sin verksamhet kommer i kontakt med barn och ungdomar och deras förhållanden på ett sådant sätt att de kan få indikationer om att barn far illa. Därför omfattas yrkesmässigt bedriven verksamhet inom socialtjänst, barnomsorg, skola, kyrklig verksamhet för barn och ungdomar (t.ex. kyrkans förskoleverksamhet och konfirmationsundervisning), hälso- och sjukvård eller tandvård av anmälnings- och uppgiftsskyldigheten (se prop. 1996/97:124 s. 106).¹ Domstolar kan alltså inte anses omfattas av bestämmelsen och inte heller ha någon anmälnings- eller uppgiftsskyldighet i förhållande till socialnämnden. Den bestämmelse som kan komma i fråga när en socialnämnd vill ta del av uppgifter från en domstol är i stället den s.k. generalklausulen i 10 kap. 27 § första stycket OSL som ger en generell möjlighet för en myndighet att lämna sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet (jfr Göta hovrätts dom den 12 juni 1998 i mål nr B 46/98 och Kammarrätten i Stockholms dom den 15 mars 2013 i mål nr 414-13).

¹ Det pågår för närvarande ett lagstiftningsarbete som bl.a. berör frågan om huruvida anmälningskyldigheten enligt 14 kap. 1 § SoL ska utökas till att omfatta fler myndigheter och yrkesgrupper än i dag (se promemorian Fler verktyg i socialtjänsternas arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn [Ds 2023:15]).

Bedömning

Inhämtande av en rättspsykiatrisk undersökning beträffande AA

Av utredningen i ärendet framgår att nämnden den 30 september 2021 inledde utredningar enligt 11 kap. 1 § SoL om AA:s tre barn. Barnen vårdades då med stöd av 1 § andra stycket och 2 § LVU och var placerade hos sin pappa. Inom ramen för utredningarna begärde socialtjänsten, med stöd av 14 kap. 1 § SoL, in dels vissa preciserade uppgifter om AA:s hälsa från den psykiatriska öppenvården, dels en rättspsykiatrisk undersökning beträffande AA från Ångermanlands tingsrätt. Begäran till tingsrätten skickades mot AA:s vilja. I enlighet med sin begäran fick nämnden del av den rättspsykiatriska undersökningen. Den omfattade totalt 40 sidor och hade upprättats av Rättsmedicinalverket den 18 juni 2021. Utredningarna avslutades den 31 januari 2022 med beslut om att barnens vård enligt LVU skulle fortgå med placering hos pappan.

Av tingsrättens dom i det mål där rätten hade beslutat om den aktuella rättspsykiatriska undersökningen framgår att sekretessen enligt 35 kap. 13 § OSL skulle bestå i målet i fråga om uppgifterna i det rättspsykiatriska utlåtandet, utom s. 1 och 9 (sista meningen om diagnos).

JO har i ett flertal tidigare beslut berört frågan om att begära in en förälders patientjournal inom ramen för en barnutredning. JO har då uttalat att en socialnämnd bör vara restriktiv med att i en barnutredning begära in en förälders patientjournal från hälso- och sjukvården. Om det bedöms nödvändigt att begära in informationen torde det i många fall vara tillräckligt att nämnden begär ett utlåtande om den enskilde från en berörd sjukvårdsinrättning. Om det i utlåtandet kommer fram uppgifter som gör att nämnden bedömer att det finns behov av ytterligare information kan den i det skedet begära in hela patientjournalen eller delar av den. (Se bl.a. JO 2010/11 s. 578, JO 2015/16 s. 632 och JO:s beslut den 9 november 2022 i dnr 1239-2021; se även RÅ 2007 ref. 29.)

I likhet med en patientjournal från hälso- och sjukvården innehåller en rättspsykiatrisk undersökning typiskt sett mycket integritetskänsliga uppgifter. Mot den bakgrunden bör en socialnämnd på samma sätt som när den begär in patientjournaler vara restriktiv med att i en barnutredning begära in en rättspsykiatrisk undersökning. Vidare bör nämnden beakta att en rättspsykiatrisk undersökning genomförs av Rättsmedicinalverket i ett särskilt syfte på uppdrag av en domstol. Syftet med en sådan undersökning är i huvudsak att utreda om en person vid tidpunkten för ett misstänkt brott har haft en allvarlig psykisk störning och om personen är i behov av vård. Dessa omständigheter bör påkalla särskild försiktighet när socialnämnden överväger att begära in uppgifter från en rättspsykiatrisk undersökning.

I sitt remissvar till JO har nämnden uppgett att de aktuella utredningarna inleddes enligt 11 kap. 1 § SoL utifrån AA:s begäran om att vården enligt LVU skulle upphöra samt att nämnden i samband med en sådan utredning har

möjlighet att med stöd av 14 kap. 1 § SoL begära in uppgifter. Av nämndens begäran till såväl öppenvården som tingsrätten framgår att nämnden endast uppgav att den hade inlett utredningar enligt 11 kap. 1 § SoL om AA:s barn samt att nämnden i samband med sådana utredningar har möjlighet att med stöd av 14 kap. 1 § SoL begära in uppgifter. Av utredningarna, som JO har begärt in, framgår emellertid att utredningarna inleddes enligt 11 kap. 1 § SoL utifrån att det återkommande hade kommit in flera anmälningar om oro för barnens situation och utsatthet för våld samt att nämnden gjort bedömningen att det fanns behov av att åter se över barnens livssituation i sin helhet, hos såväl pappan som mamman. Vidare framgår det att AA under genomförandet av utredningarna begärde att vården enligt LVU skulle upphöra, och därför kom utredningarna att innefatta även den frågeställningen.

Mot bakgrund av det angivna vill jag inledningsvis påminna nämnden om att den uppgiftsskyldighet som följer av 14 kap. 1 § tredje stycket SoL endast gäller uppgifter som kan vara av betydelse för en utredning av ett barns behov av stöd och skydd. Det är därför av väsentlig betydelse att nämnden utformar sin framställning så tydligt och preciserat som möjligt och att framställningen inte endast innefattar en generell hänvisning till en pågående utredning enligt 11 kap. 1 § SoL.

Av utredningen framgår att nämnden har begärt in den rättspsykiatriska undersökningen från domstolen med stöd av 14 kap. 1 § SoL. Som jag har redogjort för ovan kan domstolar inte anses ha någon anmälnings- eller uppgiftsskyldighet i förhållande till socialnämnden och alltså inte omfattas av den bestämmelsen. Nämnden saknade därför behörighet att begära in den rättspsykiatriska undersökningen med stöd av 14 kap. 1 § SoL. Nämnden kunde i stället ha begärt in uppgifter från undersökningen med hänvisning till generalklausulen i 10 kap. 27 § första stycket OSL, varpå domstolen skulle pröva begäran utifrån den bestämmelsen. En sådan begäran hade inte inneburit någon skyldighet för domstolen att lämna de uppgifter som efterfrågats. När nämnden hänvisade till 14 kap. 1 § SoL fick domstolen den felaktiga signalen att den var skyldig att lämna de begärda uppgifterna. En sådan hantering riskerar att leda till att det inte görs någon bedömning av om samtliga uppgifter i en rättspsykiatrisk undersökning kan lämnas ut och att det inte görs någon intresseavvägning mellan å ena sidan nämndens behov av uppgifterna utifrån pågående barnutredningar och å andra sidan det intresse som sekretessen hos domstolen ska skydda. (Jfr JO 2017/18 s. 312 och JO 2020/21 s. 414.)

Om nämnden ansåg det nödvändigt att komplettera utredningen med ytterligare uppgifter om AA:s hälsotillstånd borde den ha övervägt att antingen begära in ett kompletterande utlåtande från den psykiatriska öppenvården alternativt ha begärt in ett utlåtande direkt från Rättsmedicinalverket som genomfört den rättspsykiatriska undersökningen och som omfattas av bestämmelsen i 14 kap. 1 § SoL. Rättsmedicinalverket hade då kunnat upprätta ett utlåtande med de uppgifter som bedömdes vara av betydelse för barnutredningarna och tolkat

förhållandena på ett sätt som hade underlättat för socialnämnden, som inte har medicinsk utbildning (jfr JO 2015/16 s. 632).

Som jag tidigare har redogjort för ansvarar nämnden för att barnutredningar bedrivs så att inte någon utsätts för skada eller olägenhet och att de inte görs mer omfattande än nödvändigt. I AA:s fall har nämnden inte beaktat detta. Jag är kritisk till nämndens sätt att handlägga ärendet och finner det dessutom anmärkningsvärt att nämnden har gjort bedömningen att handläggningen har skett i enlighet med gällande rätt. Både den faktiska handläggningen och remissvaret visar att det har funnits kunskapsbrister, vilket jag ser allvarligt på. Jag förutsätter att nämnden ser till att det sker en översyn av rutinerna när det gäller att begära in uppgifter från andra myndigheter inom ramen för barnutredningar.

Sammantaget förtjänar Social- och arbetsmarknadsnämnden i Östersunds kommun kritik för att den begärde in hela den rättspsykiatriska undersökningen från domstolen och dessutom med stöd av en bestämmelse som inte är tillämplig.

Redovisningen av uppgifterna om AA:s hälsotillstånd

I de aktuella barnutredningarna redovisades sammanfattningar av uppgifterna från öppenvården och från den rättspsykiatriska undersökningen. Den ca tre sidor långa sammanfattningen av uppgifterna från den rättspsykiatriska undersökningen innehöll detaljerade uppgifter om AA:s hälsotillstånd, symtom, diagnoser och behandlingar. Vissa uppgifter avsåg förhållanden från AA:s tonår.

I en utredning som ska ligga till grund för ett ställningstagande om huruvida barn är i behov av vård eller skydd ska endast uppgifter som har betydelse i det enskilda ärendet redovisas. Det är därför viktigt att utredaren gör en omsorgsfull bedömning av vilket material som är relevant. Detta är särskilt angeläget när materialet innefattar uppgifter som är känsliga ur integritetssynpunkt. (Se JO 2010/11 s. 578.)

Uppgifter om en förälders hälsotillstånd kan generellt sett ha betydelse för bedömningen av hans eller hennes föräldraförmåga och barnens hemmiljö. Jag har inga synpunkter på att nämnden har redovisat denna typ av uppgifter. Enligt min uppfattning är dock sammanfattningen i vissa delar alltför utförlig och detaljerad. Jag anser t.ex. att det inte fanns skäl att så detaljerat redovisa vissa uppgifter som AA lämnat till läkare om sig själv och inte heller att det var nödvändigt att beskriva AA:s hälsotillstånd som tonåring. Nämnden borde alltså ha begränsat sin sammanfattning av innehållet i den rättspsykiatriska undersökningen och endast redovisat sådana uppgifter som var direkt avgörande för nämndens ställningstagande. Att nämnden har redovisat känsliga uppgifter från AA:s tonår är särskilt anmärkningsvärt mot bakgrund av att jag tidigare har kritiserat nämnden för att i två barnutredningar ha redovisat känsliga uppgifter från en förälders barndom (se mitt beslut den 24 mars 2021 i dnr 2847-2019).

Sammantaget förtjänar Social- och arbetsmarknadsnämnden i Östersunds kommun kritik för redovisningen av uppgifterna från den rättspsykiatriska undersökningen.

Övrigt

Det som AA har anfört i övrigt ger inte anledning till någon åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.

Thomas Norling

Ärendet har föredragits av rättssakkunniga Johanna Bardon. Byråchefen Anna Flodin har deltagit i beredningen.